

Sygn. akt II CSK 232/07

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa "P." Spółki Akcyjnej
przeciwko Skarbowi Państwa Delegaturze Ministra Skarbu Państwa
w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 lipca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 15 stycznia 2007 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od strony powodowej
na rzecz strony pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł
z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 76, 510 i 516 k.c. i wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przysądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony.

Skarżący jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał jedynie "potrzebę wykładni przepisów art. 76, 510 i 516 k.c. w związku z § 2 ust. 2 pkt m, § 4, 17 i 18 umowy leasingowej z dnia 29.04.1993 r. oraz § 7 i § 15 w brzmieniu określonym w aneksie z dnia 6.12.1994 r. do umowy, co do obowiązywania szczególnej, notarialnej formy czynności prawnej, budzących

poważne wątpliwości". Tymczasem, jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.